

бравяшь последны-ты ми завѣщанія. По-
неже животъ-тъ надлѣжи въ бѣды и
безпокойствія, моли ся, всегда на Бога
съ истинж-тж вѣрж и незлобивость, как-
то си правила прѣдъ малко въ черквж-
тж ни, и той ще ти помогне въ въсич-
кы-ты обстоятелства на живота, както
что направи и сега.

Слѣдъ тѣйзи Свѣщенникъ-тъ при-
зова сродници-ты на момиче-то, кои-то
съвсѣмъ ся не противихъ за рѣшеніе-то
что бѣше направила Г-жя Линдіяда въс-
приемне сыраче-то, найпаче почувство-
вахъ голѣмъ признателность и ся склони-
хъ на сичко. Благодареніе-то имъ ся умно-
жи още по-много, кога-то исповѣда Гос-
споджя-та че приема момиче-то, кое-то
бѣше тамъ, като оставя малко-то нас-
лѣдіе на покойнж-тж му майкж, както и
останалы-ты дрѣхы на момиче-то подъ вла-
сть на сродници-ты и на тѣхны-ты чяда.

Само нѣколко свѣщенны книги отъ
майка ѱ, поиска Софія да земе съ себе
си ва религіознж спомянъ, и това ѱ ся
даде съ благодареніе.

На другия день, утрѣнь-тж ран